

opusdei.org

"Uvijek molite, u svakoj situaciji, uvijek"

Papa Franjo nastavlja s katehezom o molitvi tijekom Opće audijencije u srijedu 10. veljače. Sada je govorio o molitvi u svakodnevnom životu.

12.02.2021.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U prethodnoj smo katehezi vidjeli kako je kršćanska molitva „usidrena“ u liturgiji. Danas ćemo pokazati kako

se iz liturgije uvijek iznova vraća svakodnevnom životu: na ulice, u urede, u sredstva javnog prijevoza... I tamo se nastavlja dijalog s Bogom: onaj koji moli je nalik zaljubljenom čovjeku koji voljenu osobu uvijek nosi u svom srcu, ma gdje da se nalazio.

Naime, sve se unosi u taj dijalog s Bogom: svaka radost postaje razlogom hvale, svaka kušnja je prigoda da se zamoli pomoć. Molitva je uvijek živa u životu, kao žeravica, pa i kad ne govore usta nego srce. Svaka misao, premda naizgled „profana“, može biti prožeta molitvom. I u čovjekovu intelektu ima jedan molitveni vid; to je naime prozor koji gleda na otajstvo: osvijetli ono malo koraka koji su pred nama, a zatim se otvara cjelokupnoj stvarnosti, toj zbilji koja mu prethodi i nadvisuje ga. To otajstvo ne izaziva u nama nemir ili tjeskobu, to ne: poznavanje Krista daje nam vjeru da

tamo gdje naše tjelesne i oči našega duha ne mogu vidjeti nije ništavilo, nego beskrajna milost. Kršćanska milost ulijeva u ljudsko srce nepobjedivu nadu: što god da iskusili na svom životnom putu, Božja ljubav može to okrenuti na dobro.

U *Katekizmu* se u vezi s tim kaže: „U određenim trenucima učimo moliti slušajući Riječ Gospodnju i sudjelujući u njegovu vazmenom otajstvu; ali u svako vrijeme, u zgodama i nezgodama svakoga dana, daje nam se njegov Duh da nam nadahne molitvu. [...] vrijeme je u Očevim rukama; susrećemo ga u sadašnjem času, ne jučer ni sutra, već danas“ (br. 2659). Danas susrećem Boga, susret uvijek biva danas.

Nema drugog divnog dana osim ovog današnjeg koji živimo. Ljudi koji žive misleći stalno na budućnost: „Ma, sutra će biti bolje...“, ali ne

prihvaćaju sadašnjost kako dolazi, to su ljudi koji žive u mašti, ne umiju prihvatiti tu konkretnost zbilje. A ta današnjica je stvarna, to danas je konkretno. I molitva se događa u današnjici. Isus nam dolazi ususret danas, tom danas koji živimo.

Molitva je ta koja pretvara to danas u milost, ili bolje, preobražava nas same: kroti srdžbu, podupire ljubav, umnaža radost, ulijeva snagu praštanja. U nekom trenutku će nam se činiti da nismo mi ti koji živimo, nego da milost živi i djeluje u nama po molitvi. Pa i kad nas obuzme srdžba, nezadovoljstvo, koji nas vode do ogorčenosti. Zaustavimo se i kažimo Gospodinu: „Gdje si? I kamo ja idem?“ A Gospodin je tamo, Gospodin će nam dati pravu riječ, savjet kako ići naprijed bez tog gorkog okusa negativnosti. Zato što je molitva uvijek – da upotrijebim jedan svjetovan izraz – pozitivna. Uvijek. Nosi te naprijed. Svaki dan koji započinje, ako je prihvaćen u

molitvi, praćen je hrabrošću, tako da problemi s kojima se trebamo uhvatiti u koštac nisu više prepreke našoj sreći, nego vapaji Bogu, prigoda za naš susret s njim. A kad nekoga na njegovu putu prati Gospodin osjeća se hrabrijim, slobodnijim pa i sretnijim.

Molimo, dakle, uvijek za sve i svakoga, pa i za neprijatelje. Isus nam je savjetovao ovo: „Molite za neprijatelje“. Molimo za naše drage, ali i za one koje ne poznajemo; molimo čak i za naše neprijatelje, kao što rekoh, kako nas Sveto pismo često poziva činiti. Molitva čini srce spremnim za preobilnu ljubav. Molimo nadasve za nesretne osobe, za one koji plaču u samoći i izgubili su nadu da za njih još postoji toplina ljubavi. Molitva čini čuda; a siromašni tada naslućuju, po Božjoj milosti, da je, i u toj bijedi u kojoj grcaju, molitva nekog kršćanina uprisutnila Isusovu samilost: On je,

naime, s velikom nježnošću gledao umorno i mnoštvo izgubljeno kao ovce bez pastira (usp. *Mk* 6, 34).

Gospodin je – ne zaboravimo to – Gospodin pun samilosti, bliskosti, nježnosti: te tri riječi nikada se ne smije zaboraviti. Zato što je to Gospodinov stil: samilost, bliskost, nježnost.

Molitva nam pomaže ljubiti druge, usprkos njihovim pogreškama i njihovim grijesima. Osoba je uvijek važnija od njezinih djela, a Isus nije osudio svijet nego ga je spasio. Nije nimalo lijep život onih osoba koje uvijek druge osuđuju, koji se uvijek postavljaju za suce i tužitelje: to je ružan, nesretan život. Isus je došao spasiti nas: otvori svoje srce, opraštaj, opravdavaj druge, imaj razumijevanja, i ti budi bliz drugima, budi suosjećajan, imaj, kao Isus, nježnosti. Treba voljeti sve i svakog, spominjući se, u molitvi, da smo svi, baš svi grešnici i istodobno da nas

Bog ljubi svakog ponaosob. Ljubeći tako ovaj svijet, ljubeći ga s nježnošću, otkrit ćemo da svaki dan i svaka stvar nosi u sebi djelićak Božjeg otajstva.

U *Katekizmu* također piše: „Moliti unutar događanja svakoga dana i svakog časa, jedna je od tajni Kraljevstva objavljenih ‘malenima’, slugama Kristovim, siromasima blaženstava. Dostojno je i pravedno moliti da dolazak Kraljevstva pravednosti i mira utječe na tijek povijesti, no također je važno molitvom ‘umijesiti’ svakidašnje male stvari. Svi oblici molitve mogu biti kvasac s kojim Gospodin uspoređuje Kraljevstvo“ (br. 2660).

Čovjek – osoba, muškarac i žena – je kao dah, kao vlat trave (usp. Ps 144,4; 103, 15). Filozof Pascal je pisao: „Sav svijet da se naoruža i protiv njega uroti satrt ga ne može, a ipak malo pare, kap vode dovoljni su da ga se

ubije“ (*Misli (Pensées)*, 186.). Mi smo krhka bića, ali znamo moliti: to je naša najveća vrijednost, to je ujedno i naša snaga. Samo hrabro! Moliti u svakom trenutku, u svakoj situaciji, jer Gospodin je blizu. A kad je molitva po Isusovu srcu, čini čuda.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/uvijek-molite-u-svakojsituaciji-uvijek/](https://opusdei.org/hr-hr/article/uvijek-molite-u-svakojsituaciji-uvijek/) (2.03.2026.)